

ULUSLARARASI SOSYAL ARAŞTIRMALAR DERGİSİ THE JOURNAL OF INTERNATIONAL SOCIAL RESEARCH

Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi / The Journal of International Social Research
Cilt: 13 Sayı: 72 Ağustos 2020 & Volume: 13 Issue: 72 August 2020
www.sosyalarastirmalar.com Issn: 1307-9581

ALMANYA'DA SELEFİ VAİZLER ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME* AN EVALUATION ON THE SALAFI PREACHERS IN GERMANY

Emre ŞİMŞEK**

Öz

Göçmen Arap kökenli davetçilerden müteşekkil küçük bir oluşumdan, yeni bir popüler harekete evrilen Almanya'daki Selefi hareket, son yıllarda müslümanlarla ilgili Almanya'daki gündemin en önemli konularından birisini teşkil etmektedir. 90'lı yılların ortalarından itibaren Alman toplumunun bir parçası haline gelmeye başlayan Selefilik, Almanya'nın iç ve dış politikasındaki Müslümanlara yönelik tutumlarını etkileyen önemli konulardan biridir. Almanya'ya yerleşen Selefi eğilimli küçük Arap kökenli grupların, henüz kamusal alanda fark edilmediği ve Selefi inanç tasavvurunun az sayıda selefi imam tarafından yaygınlaştırıldığı başlangıç aşamasında selefi vaizler önemli rol almışlardır. Selefi vaizlerin 2001 yılında Almanca yayın yapan ilk internet sitelerini faaliyete geçirmelerinin ve özellikle camilerde düzenledikleri "İslâm Seminerleri"nin etkisiyle, 2005 yılından itibaren selefi çevre etki alanını ciddi şekilde genişletmiş; önceleri yurt dışı menşeli selefi âlimler Selefi çevrede söz sahibi iken, zamanla Almanya menşeli vaizler etkin olmaya başlamıştır. Bu çalışmada, Almanya'da selefilik ortamına çıkışından günümüze kadarki süreçte etkin rol oynayan, hem Alman kamuoyunda hem de selefi çevrede karizma şahsiyet olarak bilinen selefi vaizlerden Hasan Dabbag, İbrahim Ebu Naci, Pierre Vogel ve Sven Lau konu edilecek olup, söz konusu vaizlerin bazı görüşleri ve selefi çevre üzerindeki etkileri irdelenecektir. Konuyla ilgili matbu kaynakların oldukça sınırlı olması ve vaizlerle de mülakat imkanı bulunamaması sebebiyle konuyla ilgili veriler, vaizlerin internet ortamında yayınlanan vaaz ve konuşmalarından elde edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Almanya'da Selefilik, Almanya, Selefilik, Radikalleşme, Selefi Vaiz.

Abstract

The German Salafi movement, which consisted of a small group of inviters with Arab immigrant origins, evolved to a popular movement. In recent years, it constitutes in Germany one of the most important agenda about Muslims. Salafism, which started to become a part of German society since the mid-nineties, is an important reasons/factor that influences the position/behaviour of the German domestic and foreign affairs towards Muslims. In the beginning phase, Salafi preachers had an important part in both that the small groups with Arab origins that favour Salafism are unnoticed in public realm and that their Salafi belief thought is popularised only by a couple of Salafi imams. In 2001 Salafi imams started their first German online presence and beside they organised "Islamic Seminars" especially in mosques. Since 2005, these two factors seriously expanded the area of influence of the Salafi environment; while wise Salafi men/preachers from abroad had a voice in der Salafi environment, in progress of time preachers from Germany started to be active. The present work deals on the one hand with Salafi preachers like Hasan Dabbag, İbrahim Ebu Naci, Pierre Vogel and Sven Lau, who played an active role from the beginning of Salafism to today and who are known in German public as well as in Salafi society as charismatic personalities. On the other hand, it researches their thoughts/views and their influence on Salafi environment. The resources were limited to preaches and speeches of the preachers that were published on the internet environment because there are limited printed resources regarding this topic, and it was not possible to make an interview with the preachers.

Key words: Salafism in Germany, Germany, Salafism, Radicalization, Salafi Preach.

* Bu makale, "Almanya'da Selefilik-NRW Örneği" başlıklı doktora tezinden yararlanılarak hazırlanmıştır.

** Dr., DİB, emresimsek05@hotmail.com, orcid.org/0000-0001-8397-5222.

Giriş

Günümüzde birçok dini ve siyasi unsuru bünyesinde barındıran Selefilik, son yıllarda dünya kamuoyu gibi Almanya'da da sıklıkla gündeme gelen önemli konulardan biridir. Almanya'da, 1990'lı yıllarda ilk oluşumları görülen ve 2000'li yıllardan itibaren gelişme kaydeden Selefilik, ortaya çıkışında göç, aidiyet, kimlik ve ayrımcılık gibi pek çok etkenin etkili olduğu görülmektedir. Özentî veya bunalımların eşliğindeki genç bireylerin intisabıyla ivme kazanarak bir gençlik hareketine dönüşen Selefilik yaygınlaşmasında selefi vaizler önemli rol almışlardır.

Medhalî'nin klasik selefilikinden Makdisî'nin cihâdî selefilikine kadar, hemen hemen tüm küresel selefi eğilimlerin temsilcilerinin bulunduğu Almanya'da, selefi çevrede faaliyet gösteren vaizler, genellikle Almanya'da doğmuş ya da yetişmiş gençlerden oluşmaktadır. Başlangıçta daha çok dini bilgilerin sunumu üzerine yoğunlaşan selefi vaizler, "Dava/Tebliğ" çalışmalarını sosyal medyanın yanısıra, cami, salon, üniversiteler, açık meydanlar ve mobil danışma standları gibi alanlarda gayri müslimler üzerine yoğunlaşarak yürütmüşlerdir. Aradan bir kaç yıl geçmeden, oluşturdukları organizasyonların gayri resmi yapısı, artan devlet baskısı ve Selefilik Arap baharından sonra aldığı yeni eğilimin etkisiyle aralarında farklılaşmalar sözkonusu olan selefi vaizler, sonraki yıllarda kendi pozisyonlarını geliştirerek yeni ittifaklar kurmuşlardır. Vaizler arasında, bağış toplama, müntesip kazanma, müslüman aktivistlerle işbirliği, potansiyel mühtedilerin ve kendi dava çalışmalarına şöhret kazandırabilecek olan gayri müslimlerin ilgisini kazanma gibi konularda görünmeyen bir rekabet mevcut olmakla birlikte, dava faaliyetlerindeki bu çeşitlilik sadece çalışmalarının ağırlık noktalarında ve üstlendikleri rollerde bazı farklılıklar olduğunu göstermekte olup, selefilik köktenci teolojik yapısı hususunda aynı görüşe sahiplerdir.

Diğer inanç mensuplarına karşı nefreti alevlendirdikleri, dolaylı ve doğrudan şiddete davet ettikleri gerekçesiyle yazılı ve görsel basında genellikle "nefret vaizleri - Hassprediger" olarak nitelendirilen vaizler, kendilerine ve ideolojilerine yöneltilen eleştirileri "tahrîk" ve "ırkçılık" olarak yorumlamaktadırlar. Ancak vaizlerin, Almanya'daki Müslüman ve gayri müslim toplum arasındaki kutuplaşmayı destekleyen ve güçlendiren tutumları, selefilik üzerindeki devlet baskının artmasını beraberinde getirmiştir. Vaizlere ve derneklere uygulanan baskılar, dava faaliyetlerine engel olmasına ve özellikle cihâdî akım müntesiplerinin ülkeyi terk etmelerine sebep olmasına rağmen vaizler, yurt dışında kayıtlı web siteleri üzerinden yayınlar yaparak faaliyetlerine devam etmişler ve umûmî gösteriler düzenleyerek yeni dava faaliyet alanları ve yeni oluşumlar oluşturmuşlardır. Yürüttükleri faaliyetler sebebiyle Selefilere uygulanan baskı ve onlar hakkında medyada yer alan olumsuz haberler, vaizlerin popülaritelerinin yükselmeye pozitif katkı sağlamış ve tanınmış Selefi yüzlerin imajlarının daha da güçlenmesini beraberinde getirmiştir.

Birçoğu genç olan ve mesajlarını yaymak için modern iletişim araçlarını yoğun olarak kullanan popüler vaizler; Almanya'daki gençlerin dünyalarını ve yaşam biçimlerini iyi bilmeleri sebebiyle vaizlerinde daha çok onların ilgi duyacağı konulara yer vermeleri, "doğru ve gerçek İslâm"ı gençlerin anlayacağı şekilde Almanca olarak anlatmaları, Alman diline ve kültürüne vakıf olmaları sebebiyle muhataplarının yaşadıkları sorunlara dair bakış açısına sahip olmaları, gençlerin diliyle konuşmaları, rahat hareket etmeleri, aykırı olmaları ve dikkat çekmeye önem vermeleri sebebiyle birçok gencin ilgisini çekmekte ve beğenisini kazanmaktadırlar.

1. Hasan Dabbağ

Saksonya eyaletinde faaliyet göstermesine rağmen, ülke genelindeki pek çok selefi vaiz üzerinde etkili olan Leipzig Rahman Camii imamı Hasan Dabbağ, daha çok Şeyh Ebu'l-Hüseyn olarak bilinmektedir. Alman vatandaşı olan Dabbağ, 1972'de Suriye'de doğmuş ve inşaat - teknik bölümü tahsilinin ardından 1992'de Leipzig'e gelerek Tıp Fakültesi'nde tahsil görmeye başlamıştır. Dabbağ'ın tıp fakültesindeki öğrenimi esnasında öğrencilerden oluşturduğu namaz grubu, daha sonraki yıllarda, günümüze kadar imamlığını yaptığı Rahman Camii'nin cemaatini oluşturmuşlardır. 2000'li yılların başlarında geniş çaplı yürütülen bir Dava kampanyası vesilesiyle Almanya'daki siyasi selefi eğilimin anahtar karakteri ve dini otoritesi haline gelen Dabbağ, 2001 yılından itibaren, Bonn'da yaşayan Fas'lı vaiz Muhammed Benhsain ve diğer vaizlerle birlikte Almanya'nın farklı şehirlerinde "İslâm'ı Öğren" seminerleri organize ederek camilerde sunumlar yapmışlardır. Dabbağ'ın müntesipleri, 2001 yılında Almanca yayın yapan "salaf.de" adlı web sitesini, 2002 yılında "al-Tamhid.net" isimli web sitesini faaliyete geçirmişlerdir. Kendisini İslâm'ın Almanya'daki öncüsü olarak gören Dabbağ, imamlık ve İslâm din dersi öğretmenliğinin yanı sıra, bir ceza infaz kurumunda dini rehberlik, Arap alimlerin fetvalarını Almanca'ya çevirerek Alman müslümanlara dînî-

hukûkî danışmanlık ve Paltalk Chat servisinde İslâm dersi faaliyetlerini yürütmektedir (Steinberg, 2012, 6-7; Wiedl ve Becker, 2014, 188; Böttcher, 2013, 467-473).

Suudi Arabistan'da yaşayan ve Elbânî'nin eski talebelerinden olan Suriyeli Adnan el-Arûr'dan ders alan ve Nasıruddin el-Elbânî'nin müntesibi olarak bilinen Dabbağ, Elbânî'nin Müslümanların siyâsî anlamda birleşmeleri ve organize olmalarından önce "tasfiye ve terbiye"nin yardımıyla "Hakiki İslâm"ı bulmaları gerektiği görüşüne katılmaktadır. Ancak Dabbağ'a göre bu durum, vaizlerin siyâsî konular hakkında konuşmalarını gerektiği anlamına gelmemektedir. 2011 yılında "Siyâsî konular hakkında konuşmak benim alanım değil." açıklamasında bulunan ve sunumlarının büyük bir bölümünü "geleneksel-otantik" dini bilgileri Müslümanlara aktarmaya ve gayri müslimlere tebliğ etmeye hasreden Dabbağ, umûmî ortamlarda pek çok kez Müslümanların durumu hakkında görüşlerini belirtmiş ve Alman siyasetçilerin "İslâm karşıtı" faaliyetlerini ve açıklamalarını eleştirmiştir (Wiedl ve Becker, 2014, 188).

Almanya'da vaizlere dersler veren Fas kökenli vaizler Muhammed Benhsain ve Abdu'l-Azim Kamus, Türk kökenli vaiz Muhammed Çiftçi, Filistin kökenli vaiz Muhammed Gintasi Ali (Ebu Cibril) ve Ahmet Armih (Ahmet Ebu el-Bera) gibi vaizlerle işbirliği yapan ve bir kaç yıl öncesine kadar da Pierre Vogel ile birlikte çalışan Dabbağ, kendisini "Almanca konuşan vaiz neslin Babası" olarak kabul etmektedir (Wiedl ve Becker, 2014, 188).

1.1. Cihad Konusundaki Görüşü

Hız. Peygamber'in Mekke döneminin ilk yıllarındaki öğretim ve tebliğinin esas alındığı şiddet içermeyen dava metodunu model alan Hasan Dabbağ, "Dava" stratejisinin savunucusu olduğunu ifade etmektedir. Bazı cihadî seleflerin, 'Muhammed karikatürleri'nin gösterilmesine karşı organize ettikleri ve güvenlik güçlerine karşı şiddete başvurdukları olaylarda olduğu gibi, cihadî argümanlar ve dini motivasyonlu siyâsî şiddet ile kendi arasına açık mesafe koyan ve şiddete karşı olduğunu ve İslâm'ın şiddeti yasakladığını ifade eden Dabbağ'a göre şiddet (Quoshop, 2012, 03:45-04:00), devlet baskısının artmasına ve gayri müslimlerin endişelenmesine sebep olduğu için etkin dava çalışmalarını olumsuz yönde etkilemektedir. 2012 yılında faaliyetleri durdurulan ve yasaklanan "Millet-i İbrahim" kuruluşunun üyesi olan Muhammed Mahmud'un (Ebu Üsâme el-Garib), şiddeti belli şartlarda kendini savunma ve İslâm'ın yayılmasında bir araç olarak kullanma fikrinin meşruiyetini Medenî surelere dayandırmasına da karşı çıkan Dabbağ (al-Almani, 2012, 00:28-23-40), bu sürelerdeki hükümlerin günümüz şartlarında Almanya'daki Müslümanlar için uygulanma imkânının olmadığını ifade etmektedir. Suriye'deki iç savaşla ilgili değerlendirmesinde, Özgür Suriye Ordusu'na destek vererek Alman Müslümanları bağış yapmaya, dua etmeye ve protestolar düzenlemeye davet eden Dabbağ, yabancı uyruklu Müslümanların Suriye'deki savaşa katılmalarına, Suudi Arabistan'ın önde gelen uleması ve Adnan el-Arûr gibi karşı olduğunu ifade etmektedir (Wiedl ve Becker, 2014, 189-190).

Almanya'dan IŞİD'e katılmak için Suriye'ye giden ve orada savaşan Almanların terörist ilan edilmesini ve cezalandırılmasını anlayabildiğini, ancak Esad tarafında savaşanlar arasında Almanya'dan gidenlerin olmasının izah edilemeyeceğini vurgulayan Dabbağ, Suriye'deki Esad rejimini Batı'nın koruduğunu ifade etmektedir. İlimli söylemlerine rağmen Dabbağ'ın, bu ve benzer ifadeleri sebebiyle Almanya'da yaşayan insanları kutuplaştırdığı, vaazlarının genç IŞİD militanları için uygun zemin oluşturduğu ifade edilmektedir (Deutsche Welle, 2012, Wiedl ve Becker, 2014, 190).

1.2. Gayri Müslimler Hakkındaki Görüşleri

Gayri müslimlere gelecekteki hayatlarıyla ilgili cehennem hayatını hatırlatan ve Müslümanları gayri müslimlere karşı güler yüzlü ve nazik davranmaları hususunda ikaz eden Dabbağ, bu insanları Dava'nın en önemli hedef kitlesi olarak görmekte ve müntesiplerine "Müslüman olmayan insanlar" şeklinde onlara hitap etmelerini tavsiye etmektedir. Sunumlarında, kendi dinî kimliklerini bilmeleri hususunda müslümanlara çağrıda bulunan, düşünce ve amellerinde gayri müslim olanlardan ve dini pratikleri yerine getirmeyen Müslümanlardan kendilerini muhafaza etmelerini söyleyen Dabbağ, her ne kadar müslüman kitlelere yaptığı sunumlarında gayri müslimler hakkında "kâfir" kavramını kullanıyorsa da, kendisinde Die Wahre Religion ve DawaFFM çevrelerindeki Alman vaizlerin tipik propaganda unsurlarından olan genel düşmanlık profili görülmediği ifade edilmektedir (Wiedl ve Becker, 2014, 190).

1.3. İman Konusundaki Görüşleri

İmanın ikrar, amel ve samimiyetten oluştuğu görüşünü savunan Dabbağ; imanın, salih veya facir amel ile çoğalıp azalabileceğini, hatta bir Müslümanın görünüşte İslâm'ı kabul ettiği müşahede edilse bile, işlemiş olduğu kötü amellerin onun inancının yok olmasına sebep olabileceğini vurgulayarak Seleflerin karakteristik teolojik kabullerine muvafakat etmektedir. Bu konuda Ahmed b. Hanbel'in görüşlerini takip eden ve "imanın; söz, amel, niyet ve sünnete bağlı olmaktan oluştuğunu" ifade eden Dabbağ, böylece

kendisini, amelin imandan bir cüz olmadığını ve bir Müslümanın iman üzere olduğuna ancak Allah'ın hükmedebileceğini savunan Mürcie'den ayırtmaktadır (Wiedl ve Becker, 2014, 190).

1.4. Tekfir Konusundaki Görüşleri

Elbânî ve geleneksel ulemânın büyük bir kısmının da görüşü olan, "küçük küfür - küfrü'l-amelî" ve "büyük küfür - küfrü'l-itikâdî" arasında ayırım yapan Dabbağ, bir Müslümanın kâfir olarak tanımlanabilmesi için; "İslâmî olmayan" amelleri veya sözleri için herhangi bir mazeretinin bulunmaması, inançsız olarak tanımlanmayı gerektirecek bütün şartların mevcut olması ve tekfir'in ulema tarafından yapılması gerektiğini ifade etmektedir. Dabbağ'a göre ulemânın görevi, kişiyi hatalarından dolayı ikaz etmek, ona doğru olanı göstermek ve pişman olma imkânı tanımaktır. Divanelik, bilgisizlik, Kur'an ayetlerinin yanlış tefsir edilmesi, gelenek veya İslâm'ı henüz yeni kabul etmiş olmaları gibi sebeplerden dolayı "küfrî amelleri"nin mazur görülebileceğini ifade eden Dabbağ, "normal" bir Müslümanın diğer bir Müslümanı tekfir etmesine gerek olmadığını ve zaten edemeyeceğini; bir kişinin "inançsız" olarak nitelendirilebilmesi için hiç şüphe bulunmaması gerektiğini ifade etmektedir (Wiedl ve Becker, 2014, 191).

Müslüman bir devlet başkanının şer'î hükümlerle amel etmeyi kısmen veya tamamen terketmesi sebebiyle İslâm dışında görülmesi fikrine de karşı çıkan Hasan Dabbağ, devlet başkanlarını tekfir ederek onlara karşı cihâd'ı savunanların "Kim Allah'ın indirdiği ile hükmetmezse işte onlar kâfirlerin ta kendileridir (Maide 5/44)." ayetini delil göstererek cihâdî meşrulaştırmalarına karşı çıkmakta ve bu ayetin özellikle devlet başkanlarına yönelik vahyolmadığını vurgulamaktadır. Her Müslümanın "Kur'an ve Sünnet ile hükmetmeye" mecbur olduğunu, ama kişinin dini sorumluluklarını yerine getirmemesi durumunda dinden çıkmış olmayacağını ifade eden Dabbağ, bir Müslümanı tekfir edebilmek için, onun "inançsız amellerinin" sebeplerinin araştırılması gerektiğini belirtmektedir (Wiedl ve Becker, 2014, 190-191).

Dabbağ'a göre, Allah'ın hükmü olmayan beşerî yasalarla devlet yönetmek veya hüküm vermek başlangıçta küçük günah sayılmaktadır. Ancak ulemâ, devlet başkanının hatalarını gösterdiği halde, devlet başkanı Allah'ın emirlerine aykırı bir tutum sergileyerek hüküm vermeye devam ediyor ve bu davranışlar için rüşvet, başka bir devletten korkma veya farklı menfaatler gibi herhangi bir özür durumu bulunmuyorsa, bu küçük günah "bilinçli inançsızlığa" dönüşmektedir. Ancak, devlet başkanı "inançsızca" amel etmesine rağmen ulemâ, devlet başkanının Allah'ın emirlerinin hak olduğuna samimiyetle inandığına dair bir kanaate sahip ise, devlet başkanının hala Müslüman olmakla beraber fasık olduğuna hükmedebileceğini ifade etmektedir (Wiedl ve Becker, 2014, 191).

2. İbrahim Ebu Naci

İbrahim Ebu Naci, 1964 yılında Gazze'deki "Nusayrat" mülteci kampında doğmuş ve 18 yaşında mühendislik tahsili için Almanya'ya gelmiştir. 1994 yılında Alman vatandaşlığına geçen Ebû Nâci, 2007 yılına kadar ticarî faaliyetlerle meşgul olmuştur. 2007 yılında yüksek miktarda vergi borcunun tespit edilmesi üzerine, işsizlik yardımı olarak sosyal yardım dolandırıcılığı yaptığı gerekçesiyle 2013 yılı sonlarında Köln Savcılığı tarafından hakkında dava açılmıştır (Grande ve Hirschmann, 2016, 26; Akademie für Verfassungsschutz, 2014, 201-202). 2016 yılında sonuçlanan dava neticesinde 13 ay hapis cezasına çarptırılmışsa da, yeni bir suç işleme durumu söz konusu olmadıkça hakkındaki kararın uygulamaya konulmamasına hükmedilmiştir (Welt, 2016).

Hayatının ileri dönemlerinde "gerçek İslâm"ı bulduğunu (Casinterface, 2008, 00:01-07:14), artık kalan ömrünü İslâm'a adamaya karar verdiğini ve görevinin "gerçek" İslâm'ı müslüman olmayanlara ve müslümanlara yaymak olduğunu ifade eden Ebû Nâci (Die Wahrheit, 2012, 00:01-03:27), 2005 yılında "Die Wahre Religion - Gerçek Din" isimli internet platformunu kurmuş; 2011 yılında da gayri müslimlere Kur'an dağıtmayı hedefleyen "Lies! - Oku!" kampanyasını başlatmıştır (Grande ve Hirschmann, 2016, 26; Biene, Daase, Junk ve Müller, 2016, 100). İşadamı kimliği ile kendisini, İslâm'ı Almanya'daki yaşamın içerisine yerleştirmek ve müslüman toplumu manevi ve siyâsî açıdan güçlendirmek isteyen bir yönetici olarak tanıtan Ebû Nâci (Wiedl ve Becker, 2014, 208), Nisan 2014'e kadar Almanya'da 1,1 milyon Kur'an nüshasının basıldığını ve dağıtıldığını, 2 milyon meal için 4 milyon euro harcandığını (Evra, 2015, 01:33-01:40) ve mushafın baskı finansmanının Alman Müslümanların bağışlarıyla sağlandığını ifade etmiştir. Ancak Alman güvenlik kurumları, Körfez ülkelerinden de çok miktarda bağış yapılarak kampanyanın desteklendiğini iddia etmektedirler. Kendisini Pierre Vogel'in keşfedicisi ve üstadı olarak gören Ebû Nâci Vogel ile birlikte (Grande ve Hirschmann, 2016, 26), Bosna Hersek, İspanya, Fransa, Avusturya (Aslan, Ersan ve Hämmerle 2018, 71), İsviçre ve Ukrayna'da da yürütülen bu kampanyayı, Nisan 2014'de Bahreyn merkezli bir vakıfla işbirliği yaparak özellikle turistlere ulaştırmak için Arap ülkelerine de taşımaya çalışmıştır (Wiedl ve Becker, 2014, 203).

Almanya içindeki ve dışındaki “Lies! /Oku” standlarının ve standlarda yapılan mülakatların resim ve videolarının DWR Facebook sayfası üzerinden paylaşılması, projenin dinamizmine ciddi ölçüde katkı sağlamıştır. Standları düzenli olarak ziyaret eden Ebû Nâci; resmî izinlerin alınması, standlarda yalnızca Kur’an meali dağıtılması veya beraberinde sadece gül verilmesi, dost canlısı tavır sergilenmesi, tartışmaya girilmemesi, provokasyonlara taviz verilmemesi ve aşırı durumlarda standın toplanması şeklinde aktivistlere davranış talimatları vererek kampanyanın genel çerçevesini belirlemiş ve kamuoyu çalışmasını bizzat kendisi yürütmüştür. Köln gibi bazı şehir idarelerinin, yayalara doğrudan hitap etmemesi şartıyla stand kurulmasına izin verdikleri “Oku” kampanyasının, güvenlik birimlerince müntesip kazanma aracı olarak görülmesi üzerine, kampanya hakkında Almanya İçişleri Bakanlığı tarafından 2012 yılında soruşturma başlatılmıştır (Wiedl ve Becker, 2014, 203-205). Anayasal düzeni tehdit ettiği ve “İslâm Devleti”ne insan ve para gücü temin ettiği gerekçesiyle 2016 Kasım ayında organizasyonun faaliyetleri durdurulmuş ve yasaklanmıştır (Bundesamt für Verfassungsschutz, 2016).

2.1. Tekfir Konusundaki Görüşü

Müslüman ülkelerdeki yönetimlerin kukla olduğunu söyleyerek yöneticileri kınayan ve yönetimleri “tağut” olarak tanımlayan Ebu Naci, bu kişilerin “kâfir” olarak ilan edilmesi gerektiği görüşündedir (SahabeTv4, 2015, 00:12-05:15). Müslüman devlet başkanlarını mürted kabul eden ve yok edilmeleri için dua eden Ebû Nâci, “Allah’ın indirdiği” ile devlet yönetmeyen ve hükmetmeyen her kişinin kâfir olduğunu ifade etmenin her müslümanın dîni vecîbesi olduğunu, ayrıca İslâm dünyasındaki mevcut yönetimlerin, Batı’nın destekçileri ve casusları olduğunu ifade etmektedir (Wiedl ve Becker, 2014, 207-208). Her ne kadar Arap ülkelerinin devlet başkanlarının düşman olduklarına ve bu devletlerin “gerçek” bir İslami yönetim tarafından değiştirilmesi gerektiğine dair bir görüşe sahip olsa da, söylemlerinde bu yönetimlerin devrilmesine dair açık bir şiddet çağrısının bulunmamaktadır (Akademie für Verfassungsschutz, 2014, 76).

Ebu Dücâne olarak bilinen Said el-Emrânî, Ebu Dücâne’nin babası Şeyh el-Arabî (Wiedl, 2017, 189-190), DawaFFM grubunun kurucusu olan Abdullatif Rouali ve Ebû Ubeyde gibi Ebû Nâci ile işbirliği yapan vaizlerin görüşleri de, İslâm hukukuna aykırı hareket eden her müslüman devlet başkanının büyük günah işlemiş olması sebebiyle niyetinin araştırılmasına gerek duyulmaksızın kâfir olarak tanımlanabileceği yönündedir (Wiedl, 2014, 428).

Köln Savcılığı Ebû Nâci’nin tekfir konusundaki, “Her müslümanın bildiği üzere Hristiyan ve Müsevîler kâfirdir ve İslâm’ı kabul etmedikleri sürece ebediyen cehennemde kalacaklardır.” (Evra, 2015, 01:58-02:00) ifadesini gerekçe göstererek “dîni huzuru bozma” suçundan soruşturma başlatmıştır. Ebû Nâci gibi radikal açıklamalarda bulunan diğer bazı Selefî vaizler hakkında da benzer gerekçelerle farklı zamanlarda birçok soruşturma başlatılmışsa da bu soruşturmalar, suçlamaların genellikle yasal sınırdan olduğu gerekçesiyle durdurulmuştur (Schmidt, 2012, 102-103).

2.2. Demokrasi Konusundaki Görüşü

Bir yönetim modeli olarak demokrasiyi açıkça reddeden ve sonradan ortaya çıkan her yeniliğin tevhid ilkesine aykırı olması sebebiyle bid’at olduğunu ve reddedilmesi gerektiğini savunan Ebu Naci, kanun koyma yetkisinin sadece Allah’a ait olduğunu, Allah’ın yanında başka kanun koyucular kabul etmek anlamına gelen demokrasinin müslümanlar tarafından reddedilmesi gerektiğini ifade etmektedir. Şeytanın egemenliği ile eşit olarak gördüğü demokrasinin ve diğer tüm sistemlerin insanlar tarafından geliştirilmiş olmaları sebebiyle başarısız olduğunu ifade eden Ebu Naci, insanların memnuniyetsizliğinin sebebinin de yine insanlar tarafından yapılan yasalar olduğunu, bu nedenle insanlık için en iyisinin Allah’ın hükümlerinin uygulanması olduğunu vurgulamaktadır (Akademie für Verfassungsschutz, 2014, 70-74).

Tebeasını ilahi yasaların dışındaki başka yasalarla yöneten yöneticileri, “tiran” olarak tanımlayarak kınayan Ebu Naci, bir tiranı ve onun yasalarını kabul eden ve demokrasiye inanan bir kişinin putperest olduğunu ifade etmektedir. Ona göre gerçek bir Müslüman, sadece Allah’ın kanunlarına göre hareket etmeyi ve O’nun kanunlarının dünyaya hâkim olmasını arzu eden kişidir (SahabeTv4, 2015, 03:32-04:40).

Ebu Naci’yi diğer vaizlerle kıyasladığımızda nispeten daha sert ve radikal bir noktada durduğunu görmekteyiz (Templerordenhf, 2012, 01:11-01:25). Zira o, Gayr-ı Müslimleri tekfir etme konusunda son derece açık sözlü olduğu gibi demokrasi gibi beşeri olduğunu ifade ettiği yönetim biçimlerine karşı tavizsiz bir duruş sergilemekte ve İslam dinini bu sistemlerin alternatifi ve ilahi kaynaklı bir yönetim biçimi olarak sunmaktadır. Ancak buna rağmen ifadeleri ve fikirleri demokratik anayasal bir devletin norm ve kurallarına aykırı olmasına ve Federal Almanya Cumhuriyeti’nin demokratik anayasasıyla bağdaşmamasına rağmen, söylemlerinde anayasal düzeni devirmek için somut bir şiddet çağrısının bulunmadığından hareketle onun faaliyetlerine müsamaha gösterilmesi gerektiğini savunan çevreler de vardır (Akademie für Verfassungsschutz, 2014, 67-87).

2.3. Cihad Konusundaki Görüşü

Kâfirlere karşı savaşılmaması ve mücadele edilmesi gerektiğini ifade eden Ebu Naci, gelmiş geçmiş en büyük Cihad'ın, Allah'ın yasakladığı şeylerden uzak durmak suretiyle kişinin nefesine karşı yürüttüğü mücadele olduğunu ve kâfirlerle Cihad'ın silahla değil, dil ve bilgiyle olması gerektiğini ifade etmektedir (Muslim, 2011, 10:20-12-25). Konuşmalarında "Cihad" kavramını, silahlı mücadele anlamında kullanmayan ve kuvvet kullanımını açıkça reddeden Ebu Naci'nin özellikle Yahudiler, Hristiyanlar ve diğer inanç mensupları hakkında kullandığı negatif ve ötekileştirici ifadelerin, entegrasyonu son derece engelleyici bir etkiye sahip olmasına ve radikalleşmeyi desteklemesine rağmen, silahlı cihad için doğrudan bir çağrı içermediği ifade edilmektedir (Akademie für Verfassungsschutz, 2014, 86-88).

3. Pierre Vogel

1978 yılında Köln - Frechen'de protestan bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen ve Ebu Hamza künyesiyle tanınan Pierre (Selahaddin) Vogel, Almanya'da yaşayan Alman bir mühtedidir. Dini konulara olan ilgisi sebebiyle yaşayan değil ilgilenen bir hristiyan olduğunu ifade eden ve 2001 yılında müslüman olan Vogel, müslüman olmasının bir anda değil, araştırmaları ve okumaları neticesinde gerçekleştiğini ifade etmektedir. Profesyonel boksör olan ve boks kariyerine Müslüman olmasının ardından bir süre daha devam eden Vogel, 2002'de profesyonel boks kariyerini sonlandırmış ve aynı yıl Fas'lı bir müslüman bayanla evlenmiştir (Walidfrom, 2007, 00:01-10:45, Topal, 2014, 16:56-17:11, 22:00-27:55).

2004 yılında Ümmü'l-Kura Üniversitesi'nde tahsil görmeye başlayan Vogel, 2006 yılında kızının sağlık sorunları sebebiyle ailesinin Suudi Arabistan'a gelememesi üzerine Almanya'ya geri dönmüştür (Bruk, 2015, 68). Dönüşünden sonra kendi ihtida hikâyesini anlattığı bir video yayımlayan ve bu videosu 2014 yılı Mart ayına kadar kısa bir sürede sadece Youtube'da 60.000 defa izlenen Vogel, 2005 yılında Berlin'de bir camide tanıştığı İbrahim Ebû Nâci ile birlikte "Die Wahre Religion" organizasyonunun bir üyesi olarak 'vaiz'lik kariyerine başlamıştır. Sunumlarında açık ve anlaşılabilir ifadeler kullanan Vogel (Vogel, 2012, 00:01-05:41, 2014, 00:01-05:02), güçlü hitabeti ve umuma açık sunumlarıyla vaizler arasında "popstar" olarak kabul edilmektedir. (Hasche, 2018, 420; Wiedl ve Becker, 2014, 192, 208). Vogel'in 2008 yılına kadar birlikte hareket ettiği DWR grubunun internet üzerinden yürüttüğü faaliyetlere yoğun ilgi gösterilmiş, sitenin açılışından sonraki 18 ay içerisinde çoğunluğu gençlerden oluşan 5 milyondan fazla kişi sayfayı ziyaret etmiştir (Baehr, 2012, 250).

Ancak 2008 yılında Ebû Nâci'nin "Allah'ın emirleri ve Kur'an ile hükmetmeyen devlet başkanları kâfir olup, bunun aksini iddia edenler de kâfirdir." şeklindeki ifadeleri üzerine Ebû Nâci ile yollarını ayıran Vogel, bu düşüncede olan birisiyle bundan sonra beraber çalışamayacağını ifade etmiştir. İlerleyen süreçte Mısır'daki Elbânî ekolünün en önemli temsilcisi olan Şeyh Ebû İshak el-Huveynî ile birlikte 2010 yılında Almanya'da sahne programları yapan Vogel, 2011 yılı başlarında Huveynî'nin desteğiyle üniversitelerin İslâm enstitülerinde eğitim alma imkânlarını araştırmak üzere ailesiyle beraber Mısır'a gitmiştir. Mısır'da TV programlarına ve Selefilere tarafından düzenlenen gösterilere katılmaya başlayan Vogel'e, Filistinli müslümanlardan tabi olanların da olduğu belirtilmektedir. Faaliyetleri bu dönemden sonra daha çok siyâsî bir yön alan Vogel, artık İslâm'ı Almanya'nın en güçlü dini haline getirmeyi değil, "İslâm'ı dünyadaki her eve ulaştırmayı" kendisine hedef olarak belirlemiştir (Hasche, 2018, 411, Wiedl ve Becker, 2014, 193-194).

Arap baharından itibaren siyasi sefeli ideolojiyi temsil eden Vogel, önceleri sadece tebliğ odaklı çalışan "Dava es-Selefiyye" hareketinin bir kanadı olan Hizbu'n-Nur partisini desteklemiş, ancak 3 Temmuz 2013'de Mısır'da vuku bulan askerî darbenin ardından askeri kanatla anlaşmaya varan Hizbu'n-Nur partisinden yüz çevirerek Mursî taraftarları arasında yer almıştır. Ancak darbeden sonra Mısır'daki durumun Alman Selefilere için ciddi anlamda kötüleşmesi ve kendilerinin artık Almanya'ya yapacakları ziyaretlerin ardından ülkeye tekrar girişlerinin mümkün olup olmayacağı konusundaki endişeler sebebiyle 2013'ün sonbaharında Almanya'ya dönüş yapmıştır. Dönüşünün ardından Almanya'daki sefeli çevrede kendisine has üslubu ve mesajlarıyla faaliyetlerine devam eden Vogel, DWR ağı ile işbirliği yapmasına rağmen bu ağın vaizlerinin görüşlerine katılmadığını ifade etmiştir. Vogel sunumlarında ağırlıklı olarak antiemperyalizm konusu üzerinde durmakta ve Batı'nın İslâm'a karşı yürüttüğü savaşların, İslâm dünyasının sahip olduğu yeraltı zenginlikleri sebebiyle yaşandığını dile getirmektedir (Wiedl ve Becker, 2014, 194-195).

3.1. Cihad Konusundaki Görüşü

Vogel da Dabbağ'da görüldüğü üzere, Müslümanların güçsüz oldukları ve İslâm'ın şiddet içermeyen tebliğ metodlarıyla yayıldığı Mekke döneminin Dava stratejisini esas almaktadır. Mekke'de nazil olan "Rabbinin yoluna hikmetle ve güzel öğütle davet et, onlarla en güzel şekilde tartış (Nahl 16/125)." ayetini,

vaizlerin bütün işlerinin temeli olarak görmelerini ve İslâm'ın mesajlarını nazik bir tavırla aktarmaları gerektiğini ifade eden ve 2011 yılına kadar, siyâsî şiddete karşı olduğunu açıkça vurgulayan Vogel, siyâsî şiddeti "Dava faaliyetlerinin bitmesine sebep olacağı için yapılabilecek en aptalca iş" olarak tanımlamıştır. "Fitne son buluncaya ve din yalnız Allah'ın oluncaya kadar onlarla savaşın (Enfal 8/39)." ayeti gibi "inançsızlara" yönelik mücadeleyi meşru kılan ayetlerin, Müslümanların baskı ve şiddete maruz kaldıkları zamanlarda vahyolmasına rağmen genel bir savaş izni içermediğini, bu ayetlerin günümüzdeki şartlarda Almanya'da uygulanamayacağını belirtmiştir. Ayrıca çok sayıda insanın İslâm'ı kabul etmesine vesile olan Hudeybiye Sulh antlaşmasını hatırlatarak, davanın başarıya ulaşma şartının sulh olduğunu belirtmiş ve görüşlerini İslam tarihinden örneklerle desteklemeye çalışmıştır (Wiedl ve Becker, 2014, 195-196; Wiedl, 2017, 436).

Ancak 2011 yılından sonra Selefilere yönelik devlet baskısının artması üzerine, doğrudan şiddet kullanımına davet etmemekle birlikte, bazı Müslümanların "İslâm'a karşı yapılan saldırılara" şiddetle mukabele etmelerini anlayışla karşılayan Vogel, Hz. Peygamber'in yürüttüğü Dava faaliyetlerine de tıpkı günümüzde Almanya'da yaşanan olaylarda olduğu gibi düşmanlık yapıldığını belirtmiştir (Wiedl ve Becker, 2014, 195-196). Selefilere tarafından düzenlenen gösterilerde, polis güçlerine ve karşıt göstericilere karşı şiddet kullanımının söz konusu olduğu Solingen (Der Blackpuma, 2012, 00:10-05:00), Bonn (Die Wahrheitsgehalt, 2012, 00:01-00:35, 03:10-03:44), Erfurt, Celle ve Hamburg şehirlerinde yaşanan olaylarla ilgili açıklamalarında Vogel (Csef, 2017, 3), emniyet güçlerine karşı direnişe çağırmadığını, ancak Selefilere güvenlik güçleri arasında yaşanan olayların İslâm'dan nefret edenlerin yıllarca sürdürdükleri kışkırtmaların kaçınılmaz bir sonucu olduğunu, bu yüzden siyâsîlerin ve Anayasayı Koruma Kurumu'nun Almanya'da yaşanan olayların kontrolden çıkmasına şaşırılmaması gerektiğini dolaylı olarak ifade etmiştir (Wiedl, 2017, 435-436). Müslümanlara saldıran veya Müslümanların inanç ve salih amellerini engelleyen kişileri düşman olarak tanımlayan Vogel, kendisine tapılmasını isteyen ve müslümanları din dairesinin dışına çıkarabilecek nitelikteki emirlere uymaya davet eden her kişinin "tâğut" olduğunu, tâğut'a karşı duyulan nefret ve düşmanlığın "Müslüman olmanın temeli" olduğunu vurgulamaktadır (Wiedl ve Becker, 2014, 197).

Terörizme karşı olduğunu ve barıştan yana tavır sergilediğini sıklıkla ifade eden Vogel'ın (Abouproductionz, 2008, 00:01-02:00) güncel sunumlarında, Cihad'ın "Allah için yapılan önemli bir amel" olduğuna ve şehitlerin ahiretteki mükafatlarına dair bir takım açıklamalar bulunuyorsa da, onun bu anlatımlarında, günümüzde faaliyetleri yasaklanmış olan "Millet-i İbrahim (MI)" grubunun üyeleri ve bu grubun üyelerinin sunum ve görüşlerini yayınlayan "Tavhid Germany" grubunun aktivistleri gibi, Müslümanları Suriye veya diğer Müslüman ülkelerin kriz bölgelerindeki cihada yönlendirmek ve Cihâdî örgütlerin silahlı mücadelelerini yüceltmek gayesi bulunmadığı ifade edilmektedir (Wiedl ve Becker, 2014, 196). Ancak 2012'de kurulan ve DWR vaizlerinin siyâsî içerikli sunumlarını yayınlayan "Indy journalists" isimli medya projesiyle yaptığı çalışmaları, onun giderek radikal siyasi selefilige yakınlaşmasını gösterdiği şekilde değerlendirilmektedir (Wiedl, 2017, 437).

Vaaz ve sunumlarında nefret duygularını güçlendirdiği ve cihatçı gruplarla bağlantısı olduğu gerekçeleriyle Almanya İçişleri Bakanlığı tarafından takip altında tutulmasıyla ilgili olarak Vogel, her iki suçlamayı da reddetmekte ve kendisine ait video kayıtlarının herhangi birinde tek bir nefret konuşması dahi bulan kişiye bin euro ödül vereceğini vaad etmektedir (Spiegel, 2011).

3.2. Gayri Müslimler Hakkındaki Görüşü

Sunumlarında radikal ve ılımlı eğilim arasındaki uzlaşmayı sağlama çabasının etkin olduğu Pierre Vogel, gayri müslimlere karşı gösterilmesi gereken ve başarılı bir Dava'nın temeli olarak gördüğü dürüstlüğü tavsiye etmekle birlikte, Müslümanların inançlarını koruma adına İslâmî olmayan çevreyle olan ilişkilerine sınır koymaları gerektiğini savunmaktadır. Muhatabını İslâm hakkında ikna hedefi taşımadığı sürece gayri müslimlerle kurulan yakın dostlukları tasvip etmeyen ve Müslümanların İslâmî olmayan sosyal faaliyetlerini ve yılbaşı gibi eğlencelere katılmalarını kınayan Vogel, sunumlarında genellikle "biz" ve "öteki" vurgusu yaparak, müslümanları etnik soykırımla sonuçlanabilecek bir "İslâm kışkırtmasının" kurbanları olarak göstermektedir. Aşırı düşmanca bir çevre tablosu çizmesine rağmen, her gayri müslimin düşman olmadığına vurgu yapan Vogel, gayri müslimlerin bazılarını kısmen adil, bazılarını tarafsız ve bilgisiz, bazılarını da yalnızca doğru uygulanan dava metodu ile din değiştirmeye yönlendirilmeleri gereken potansiyel mühtediler olarak tanımlamaktadır (Wiedl ve Becker, 2014, 197). Umuma açık programlarda zaman zaman katılımcılar arasındaki gayr-i müslimleri sahneye davet ederek onlarla Hristiyan inancına dair konuları aleni olarak tartışan ve teslis inancı gibi konuları kendisine has üslubuyla çürüten Vogel'ın, İncil'den deliller getirmek suretiyle Hristiyan inancı içindeki tutarsızlıkları muhataplarına göstermeye ve onları Hristiyanlığın tahrif edilmiş bir din olduğu konusunda ikna etmeye çalıştığı görülmektedir (Ahde Vefa, 2014, 00:01-01:22).

3.3. Günümüz Müslümanları Hakkındaki Görüşü

Günümüzde müslümanların yaşadığı sıkıntılarının bir kısmının, ya kendi yaptıkları hatalardan ya da diğer müslümanların yaptıkları hatalardan kaynaklandığını ifade eden Vogel; Almanya'da 'terörle mücadele' adı altında müslümanları kısıtlayan yetkililerin, sakallı bir terörist ile dinini yaşayan sakallı bir müslüman arasındaki farkı anlayamadıklarını, buradaki problemin müslümanları medya tarafından sunulan yanlış bakış açısına göre değerlendirmelerinden kaynaklandığını ve bu yanlış değerlendirmenin asıl sorumlularının da ilımlı yani yozlaşmış ve entegre olmuş müslümanlar olduğunu ifade etmektedir. Cami derneklerindeki erkeklerin dikkat çekmemek için sakal bırakmalarını eleştiren Vogel, İslâm'ın dış görünüş olarak da yaşanması ve Müslümanların ne pahasına olursa olsun Yahudi ve Hristiyanlara İslâm'ı tebliğ etmeleri gerektiğini; ancak müslümanların uyum sağlamaları ve dış görünüş olarak kendilerini belli etmemeleri durumunda, kendileri gibi müslümanların hemen terörist muamelesi gördüğünü ifade etmektedir. Örneğin, Almanya'da Hz. Muhammed'in başının kesildiğinin konuşulduğu bir operayla ilgili, yapılanın doğru olmadığını göstermek için sadece kendilerinin tepki vermesinin Müslümanların bir ayıbı olduğunu, bu olaya verdikleri tepki sebebiyle, teröre karşı olmalarına rağmen hemen terörist olarak adlandırıldıklarını ifade etmektedir (Topal, 2014, 11:50-14:14).

Şiddet ve gayri ahlaki içerikli davranışlarıyla İslâm dışı davranan bazı müslümanların, Almanya'da İslâm karşıtı bir akımın oluşmasının nedenini oluşturduğunu ve onların hatalarının İslâm'a maledildiğini ifade eden Vogel, bu yaklaşımın ırkçı bir arka planının bulunduğunu, aslında müslümanların Almanya'dan çıkartılmak istendiğine, bu nedenle yaşanan olaylar karşısında Müslümanların kendilerini toparlamaları gerektiğine dikkat çekmektedir. Amaçlarının ne yozlaşmış bir müslüman olup herkese uyum sağlamak, ne de terör eylemleri gerçekleştirmek olmadığını, sadece ifade özgürlüğünü kullanarak teröre ve İslâm dışı hareketlere karşı durulduğunu dile getirmek olduğunu ifade eden Vogel (Topal, 2014, 14:15-15:55); İslâm ülkelerinden Almanya'ya gelen insanların hepsinin hissettikleri korku sebebiyle tepki gösteremediklerini ifade etmektedir. Vogel, "İnsanlar lâ ilâhe illallah demiyorlar; deyin ve yaşayın. Böylece Hz. Peygamber gibi siz de başarıya ulaşın. "Kim İslâm'dan başka bir din ararsa, bilsin ki o din kendisinden kabul edilmeyecek ve o ahirette hüsrana uğrayanlardan olacaktır (Ali İmran 3/85)." Neden bu gerçeği haykırıp kendimizi ve diğer insanları uyandırmıyoruz. Sadece 20.000 den fazla misyoner Endonezya'ya gidiyor, oranın dilini öğreniyor ve davalarına hizmet ederek görevlerini yerine getiriyorlar. Misyonerlerin bizden başarılı ve üstün olmasının, bizim görevimizi yerine getirmememizden kaynaklanmasına şaşırılmaması lazım. Allah'ın askerlerinden olup olmadığımıza, dinimizi yaymak isteyip istemediğimize karar vermeliyiz. Kuran'da "Rabbinin yoluna, hikmetle, güzel öğütle çağır; onlarla en güzel şekilde tartış; doğrusu Rabbin, kendi yolundan sapanları daha iyi bilir. O, doğru yolda olanları da en iyi bilir (Nahl 16/125)." buyuruluyor, bizim müslümanların derdi ne? İslâm için hiçbirşey yapmayan zavallı insanlar mı olmak istiyoruz?" ifadeleriyle tepkisini ortaya koymaktadır (Topal, 2014, 37:10-39:38).

Müslümanların çoğunun biraz namazın ve orucun yeterli olacağını düşünmelerinin doğru olmadığını, ancak dinlerini ileriye götürmek ve tüm dünyaya yaymak için samimiyetle çalışan insanların dinleri için herşeyi yapmayı göze alabileceklerini belirtmektedir. Almanya'da yeterince cami bulunması sebebiyle artık müslümanların cami ve minare inşasına değil, dinleri için aşkla çalışan müslümanlara ihtiyaç duyduklarını, bir caminin dış görünüşünün çok güzel olmasından etkilenmek suretiyle hiç kimsenin müslüman olmadığını ve (Topal, 2014, 39:39-41:36) gençlerin müslüman olmalarının sebebinin çoğunlukla Almanya'daki camilerin ya da camilerde organize edilen dikiş, müzik, resim, folklor vs. gibi etkinlik kurslarının değil; kendi istek ve güçleriyle aktiviteler başlatıp onlara İslâm'ı anlatan kişiler sayesinde kendi iradeleriyle müslüman olduklarını, kendilerinin de onların hidayetine vesile olduklarını ifade etmektedir (Topal, 2014, 34:30-35:32). Günümüzde birşeylerin değişmeye başladığını ve kültüre bağlı olan İslâm'ın değil Kur'an ve Sünnet'e bağlı olan İslâm'ın artık var olduğunu ifade eden Vogel, müslümanların önceki nesillerin uygulamalarına göre değil, hadis kaynaklarına ya da Kur'an'ın ilgili ayetine göre yaşamalarının gerçek İslâm'ın ta kendisi olduğunu, müslümanların ancak İslâm'ı anlayıp yaşadıkları zaman başarılı olacaklarını ifade etmektedir (Topal, 2014, 41:37-42:10).

3.4. Tekfir Konusundaki Görüşü

İnsanın kendisi için neyin iyi neyin kötü olduğuna kendisinin karar verdiği bir sistem olan Demokrasi'nin, birçok selefi gibi Tevhid akidesi ile bağdaşamayacağını düşünen Vogel, Müslüman devlet adamlarının Allah'ın hükümlerine göre hareket etmek ve dinlerinin bu konudaki ilgili hükümlerini bilmek zorunda olduklarını, kişinin bilgisizliğinin onun tekfir edilmesini engelleyecek bir mazeret olarak kabul edilemeyeceğini ifade etmiştir. Ancak 2009 yılında, oy vermenin şirk olmadığını, demokratik sistemle belirlenmiş bir devlet başkanının şeriat'ı hemen ve tamamen uygulayamamasının onun dinden çıkmış olduğu anlamına gelmediğini, şeriatı en iyi yasa olarak kabul eden bir devlet başkanının, mevcut durumu

daha da kötüye götürecektir kişilerin iktidara gelmelerini engellemesinin kabul edilebilir olduğunu ifade etmiştir. Dava es-Selefiyye'nin genel sekreter vekili ve Hizbu'n-Nûr'un kurucularından olan Yâsir el-Burhâmî'nin Mısır'daki sunumlarına katılan Vogel, Burhâmî'nin "Kişinin siyâsî sürece katılmasının demokrasi'nin kabul edildiği anlamına gelmediğini, bunun sadece "büyük bela" olarak tanımladığı laik devlet sisteminin Mısır'da oluşmasının engellenmesi için "küçük bela" olarak tanımladığı Demokrasi'ye katlanılması şeklinde anlaşılması gerektiği" şeklindeki görüşünü savunmaktadır (Wiedl ve Becker, 2014, 195).

Tekfir konusunda genellikle Elbânî ve İbn Bâz gibi âlimlerin görüşlerini esas alan Vogel, bir devlet başkanının İslâmî olmayan kararlarındaki niyetinin iyice araştırılmadan "inançsız" olarak tanımlanamayacağı görüşündedir. Vogel, bir devlet başkanının İslâm hukukuna göre görevini sürdürmesi ve hukuk sistemini buna göre tasarlaması gerektiğini bilmesine rağmen inkâr etmesi durumunda büyük günah işlediğini ve mürted olduğunu; ancak rüşvet, kişisel isteği veya batı yönetimlerinin baskısı gibi sebeplerle İslâm hukukuna aykırı hareket etmesi durumunda küçük günah işlediğini, fasık ve zalim olmakla beraber hala müslüman olduğunu ifade etmiştir (Wiedl, 2017, 428).

4. Sven Lau

Selefi çevrede etkileyici ve duygusal sunumlarıyla tanınan ve vaazlarında genellikle takva konusu üzerine yoğunlaşan Sven Lau, aktif popüler vaizlerden biridir. 1980 yılında Mönchengladbach'da doğan ve 2005 yılında meslek eğitimini tamamlayan Lau, 2008 yılına kadar Mönchengladbach'da itfaiye memuru olarak çalışmıştır. 1999 yılında müslüman olan ve İslâm'ı kabul ediş sürecini daha okul yıllarında başlayan uzun bir yolun sonu olarak değerlendiren Lau (Grande ve Hirschmann, 2016, 25), çalıştığı işyerindeki bir Türk arkadaşı vesilesiyle müslüman olduğunu açıklamıştır. İslâm'ı kabul edişini takip eden 4 yıl içerisinde farklı dînî gruplarla temas kuran Lau, İslâmî akımlar ve yapılar arasında gördüğü farklılıkların kendisinde bir hayli zihin karışıklığına sebep olduğunu ifade etmiştir. Bu dönemde tanıştığı Ebu Aliya olarak tanınan Efstathios Tsiounis ile birlikte Hassan Dabbağ'ın İslâm seminerlerine katılan Lau, 2004 yılında Hac yapmak üzere Mekke'ye gitmiş ve kısa bir süre sonra cesur ve açık sözlerle konuşabilmesine saygı duyduğunu ifade ettiği Pierre Vogel ile tanışmıştır. Genç Müslümanlarla birlikte İslâm'ın Almanca olarak öğretilmesi için yardım toplamaya başlayan Lau, toplanan yardımlarla 2005 yılında Mönchengladbach/Eicken'da es-Sünneh camisinin kurulmasına öncülük etmiştir (Wiedl ve Becker, 2014, 198).

Sunumlarında Almanya'daki Müslüman gençlerin yaşamlarını negatif yönde direkt etkileyen disko, arkadaş çevresi ve ilişkileri, alkol ve uyuşturucu kullanımı, ayrımcılık ve aile gibi konuların yanısıra, İslâm'ı tercih etme süreci, kıyamet ve ölümden sonraki yaşam, Hz. Peygamber'in ve Sahabe'nin örnek yaşamları, Allah korkusu, edeb, müttakî olmak ve "inançsız bir toplumda Müslüman yaşamı" konularına yer vermiştir. Özellikle gençlerin hayatını olumsuz etkileyen alışkanlıklarla mücadele konusundaki görüşlerini pratiğe dönüştürmek ve gençleri tüm bu olumsuzluklara karşı uyararak için gece hayatının yoğun olduğu bölgelerde "Shariah Police" ekipleri kurarak faaliyet göstermesi nedeniyle dikkatleri üzerine çekmiştir. Öncülük ettiği caminin faaliyetleri kapsamında, yabancı ülkelerden vaizler davet edilerek Almanya genelinde programlar düzenlenmiş, Mönchengladbach'da sokak festivalleri, futbol turnuvaları ve barbekü etkinlikleri tertip edilmiş; ayrıca "Seelsorge - Manevi Rehberlik" danışma hattı oluşturularak internet üzerinden manevi rehberlik hizmeti sunmak suretiyle yürütülen faaliyetlerin kapsamı genişletilmiştir (Hasche, 2018, 411).

Muhammed Çiftçi'nin Braunschweig'da bulunan İslâm Okulu'nun Mönchengladbach'a taşınarak es-Sünneh Camii'nin bir Dava merkezine dönüştürülmesi planı, bölge halkının karşı çıkması (MuslimTube2010, 2011, 08:24-21:47) ve şiddetli münakaşaların yaşanması üzerine savcılığa intikal etmiştir. Savcılık Lau hakkında birden fazla soruşturma başlatmış ve 2011 yılı Ağustos ayında EZP derneğinin kapatılması kararının alınmasıyla Mönchengladbach'da bir Dava merkezi inşa etme planı kat'î olarak durdurulmuştur (Rp Online, 2010).

Pierre Vogel ile birlikte dînî tahsil amacıyla Mısır'a yerleşen Sven Lau, Mısır'da bulunduğu zaman içerisinde Vogel gibi siyâsî olarak aktif rol almaktan ziyade Suriye'ye gönderilen yardımların intikalini bizzat refakat ederek organize etmiştir (Wiedl ve Becker, 2014, 199). Yazılı ve görsel medyada Lau'nun bu çalışmalarının, kriz bölgelerindeki insanlara yardım adı altında gençlerin radikalleşmesinin altyapısını hazırlamak, Irak ve Suriye'deki radikal örgütlere katılımlarını sağlamak amacıyla yapıldığı yorumları yer almıştır (Biene ve diğerleri 2016, 108, Kölner Stadt Anzeiger, 2015). 2013 Temmuz başlarında Mısır devletinin Sven Lau'ya giriş izni vermemesi üzerine Almanya'daki selefi çevrede yeniden internet sunumları ve çeşitli etkinliklerle daha aktif çalışmaya başlayan Lau, Almanya'da artan İslâmofobi, dindar müslümanların takip altında olması ve Suriye'deki Müslümanların yaşadıkları problemlere değinerek muhataplarına Suriye'deki

Müslümanlar için dayanışma göstermeleri çağrısında bulunmuştur. Şubat 2014 başlarında Mönchengladbach'da uygulanan İslâmfobiyi kınamak ve Dava merkezinin neden kurulmadığını anlatmak için Pierre Vogel ile birlikte sunum yapmıştır. Ancak karşıt aşırı sağ ve sol grupların, çeşitli STK'ların ve siyâsî partilerin sefilere karşı birlikte gerçekleştirdikleri şiddetli protestolar ve gösteriler sonrasında çıkan olaylar, çok sayıda polisin müdahalesiyle kontrol altına alınmıştır (Wiedl ve Becker, 2014, 198).

24 Şubat 2014'de, devleti tehlikeye düşürecek ağır suç hazırlığında bulunduğu iddiasıyla Sven Lau'nun tutuklanması Selefi çevrede büyük yankı uyandırmış, Berlin'de ve Mannheim'da dayanışma gösterileri düzenlenmiştir (Biene ve diğerleri, 2016, 91, Vogel, 2014, 00:01-03:36). 23 Mart 2014'te Mannheim'da düzenlenen "Sven Lau için Dayanışma" programında; Pierre Vogel, Bonn çevresinden "Die wahre Religion" vaiz üçlüsü Ebû Nâci, Ebu Dücane (Said el-Emrânî) ve Ebu Abdullah (İbrahim Belkaid), Vogel'in Bonn ve Wuppertal kentlerindeki partneri olan mühtedi Marcel Krass ve Düsseldorf'lu Ebu Sâkine (Besar Masrı), Selefi çevrenin genç yıldızlarından sayılan Bonn'lu İzzettin Ebû Süfyan (Izudin Jakupovic) ve Eschweiler'li Abdullah Ebu Rumeysa Belatouani ve faaliyetleri yasaklanan "Dava FFM" derneğinin kurucusu olan Frankfurt çevresinden Abdüllatif Ruali, Bernhard Falk ve faaliyetleri yasaklanan "Tevhid Germany" grubunun öncüsü Hemer'li (NRW) Ebû İbrahim (Hasan Keskin) sahneye çıkarak konuşma yapmışlardır. Ancak, Hasan Dabbağ, Muhammed Çiftçi, Berlin'li Abdul Adim Kamus ve Ferid Heider, Wuppertal'li Ebu Cebrail (Mohamed Gintasi) ve Dortmund'lu Abdulhay Fadıl'ın bahsi geçen gösteriye katılmamışlardır. Bu durum, siyâsî-tebliğci selefi çevre içindeki farklılaşmaları göstermesi açısından önemlidir (Dantschke, 2014, 173-174; Biene ve diğerleri, 2016, 91-92).

Düzenlenen gösterilerde Bernhard Falk tarafından dağıtılan "Sven Lau için Hürriyet" başlıklı broşürlerde, Lau'nun tutuklanmasının çok sayıda müslüman aktivistin Alman devleti ve medyası tarafından takip edildiği ve "aktif müslümanlara" karşı yürütülen radikal, sinsi ve zıtlaşmacı tutumun doğruluğuna işaret ettiği görüşlerine yer verilmiştir. Sven Lau, Stuttgart savcılığının davayı düşürmesi sebebiyle 21 Mayıs 2014'de serbest bırakılmış (Wiedl ve Becker, 2014, 199-200), ancak daha sonra Aralık 2015'te tekrar tutuklanmıştır. Esad rejiminin devrilmesi için mücadele eden "Dschainch al-Muhadschirin wal-Ansar (JAMWA) - Ceyşu'l-Muhacirîn ve'l-Ensâr" adlı örgüte maddi destek vermek ve örgüte mensup kazandırmakla suçlanan Lau, "yabancı bir terör örgütüne destek olmak" suçundan hüküm giyerek beş yıl altı ay hapse mahkûm edilmiştir (Grande ve Hirschmann, 2016, 26, RP Online, 2017, 00:27- 00:59).

4.1. Cihad Konusundaki Görüşü

Kendisini dışarıdan görenler sakal ve dış görünüm sebebiyle terörist veya tehlikeli olarak değerlendirebilirler de, amacının peygamberin yaşantısını örnek alan iyi bir müslüman olmak ve cennete girebilmek olduğunu ifade eden Lau, inananların bir zulme şahit olduklarında inançları gereği mutlaka karşı çıkmaları ve uygulanan zulmün yanlışlığını ifade etmeleri gerektiğini, her zaman mazlumun karşısında değil yanında duranlardan olmak zorunda olduklarını, bu tavrı gösterdikçe Müslümanların tıpkı peygamber döneminde olduğu gibi daha güçlü olacaklarını ifade etmektedir (Ibvideo, 2009, 04:32-06:55).

Sven Lau da Vogel gibi, Almanya'da şiddet kullanımını reddetmekle beraber, Pro-NRW'nin Muhammed karikatürleri yayınlayarak Müslümanları tahrik edici provokasyonlarına karşı müslümanların şiddet kullanarak mukavemet göstermelerini anlayışla karşıladığını ve Müslümanların kendilerini bu tür olaylara karşı savunmaları gerektiğini ifade etmiştir. Ancak Almanya'da "terör" eylemlerine katılan Müslümanları "radikal" olarak kabul eden Lau, bu tür aşırılıklar içeren davranışların Dava ile uyuşmadığını ve şiddet olaylarının Müslümanlara daha çok zarar verdiğini ifade etmektedir (Wiedl ve Becker, 2014, 200).

Müslüman devlet başkanlarının meşruiyeti ve onlara karşı yürütülen cihadi devrim hakkında fazla konuşmamayı tercih eden Lau, dünyanın hiçbir ülkesinde şeriat'ın kapsamlı bir şekilde uygulanamamasını eleştirmekte ve müslüman ülkelerde uygulanan baskı ve insan hakları ihlallerini dile getirmektedir. Bu bağlamda Mısır devlet başkanı Mübarek'in düşürülmesini Mısır'ın uzun vadeli gerçek bir İslâm Devleti olabilme şansı olarak değerlendiren Sven Lau, Afganistan ve Irak gibi diğer savaş ve kriz bölgeleri için de benzer ümitler taşıdığını ifade etmektedir (Wiedl ve Becker, 2014, 200).

4.2. Gayri Müslimler Hakkındaki Görüşü

Mısır'dan döndükten sonra, gayri müslimlerin Müslümanlara karşı olan davranışlarında hem negatif hem pozitif farklılıklar gözlemediğini ifade eden Lau, Alman medyası, siyasetçileri ve "İslâm Düşmanları" arasında bir koalisyonun olduğunu düşünmektedir. Bu koalisyonun İslâm'a ve İslâm'ın zaferine karşı tüm imkanlarıyla mücadele ettiğini, müslümanların kendilerine karşı yürütülen bu faaliyetlere müsaade etmemeleri ve haklarını talep etmeleri gerektiğini dile getiren Lau, eşit olmak şartıyla

müslümanların gayri müslimlerle barış içinde yaşayabilmelerinin mümkün olduğunu ifade etmektedir (Wiedl ve Becker, 2014, 201).

DEĞERLENDİRME VE SONUÇ

Toplumsal yapı ve toplum kültürü üzerinde son derece çeşitli, karmaşık ve köklü değişim ve dönüşümlere sebep olan bir vaka olarak göç, siyasi, kültürel ve sosyal yapılar kadar dinî yapıları da etkileyen bir olgudur. Bu bağlamda II. Dünya Savaşı sonrasında Almanya'ya gerçekleşen iş göçünün bir sonucu olarak Almanya'da dinamik gelişim gösteren Müslüman bir nüfus oluşmaya başlamış ve zamanla söz konusu nüfus içerisinde farklılaşmalar tezahür etmiştir.

Günümüzde birçok dini ve siyasi unsuru bünyesinde barındıran ve son yıllarda dünya kamuoyu gibi Almanya'daki gündeminin de en önemli konularından birisini teşkil eden Selefilik, sıklıkla tartışılarda konu edilmekte ve İslam'a dair gündemin ağırlık noktasını teşkil etmektedir. Almanya'da 1990'lı yıllarda ilk oluşumları görülen ve 2000'li yıllardan itibaren gelişme kaydeden Selefilik'in hızlı bir yükseliş eğilimi göstermesinin arka planında, Hassan Dabbağ, Ebu Naci, Pierre Vogel ve Sven Lau gibi popüler selefi vaizlerin etkin rol oynadığı; Alman diline ve kültürüne hâkim olmalarının avantajıyla muhataplarının psiko-sosyal arka planlarını iyi tahlil ederek onları selefi eğilime sevk etme konusunda oldukça başarılı oldukları görülmektedir.

Birkaçı dışında kurumsal teolojik eğitimi bulunmayan ve konuşmalarında dini meselelerden ziyade genellikle polemik dönüştürülen ihtilafli dini meseleler üzerine yoğunlaşan vaizler, her ne kadar Almanya kamuoyunda olumsuz bir imaja sahip olsalar da, toplumun sinir uçlarına dokunan marjinal tutumları sebebiyle medyada hakim olan olumsuz algıyı kendileri için faydaya dönüştürerek etki alanlarını yaygınlaştırmakta ve güçlendirmektedirler.

Ancak Selefilik'in Almanya'da İslâm korkusunu ve karşıtlığını besleyen bir unsur olarak öne çıkarılması, son yıllarda artış gösteren İslamofobik tutumların yaygınlaşmasına ve artmasına yönelik eleştirilerim mazeretini teşkil etmekte ve Alman toplumu genelinde hakim olan İslam'a ve Müslümanlara dair negatif algının güçlenmesine sebep olmaktadır. Bu durum, bir yandan selefi eğilimin yaygınlaşmasını ve yeni müntesiplerin katılımını sağlarken, diğer yandan İslâm karşıtı yürütülen kampanyaların ihtiyaç duyduğu malzemeyi sağlayan bir mekanizma işlevi görmektedir.

KAYNAKÇA

- Abou Taam, Marwan (2014). Salafismus in Deutschland - Eine Herausforderung für die Demokratie. *Zeitschrift für Internationale Strafrechtsdogmatik*, 9: 442-449.
- Abouproductionz (2008, 4 Mayıs). *Pierre Vogel*. <https://www.youtube.com/watch?v=K4Y5Hv0Z9is>
- Ahde Vefa Derneği (2014, 24 Haziran). *Ebu Hamza (Pierre Vogel) Davet çalışması*. <https://www.youtube.com/watch?v=uju8hzu70YI>.
- Akademie für Verfassungsschutz (2014). *Die Wahre Religion? Extremismuspotential der salafistischen Doktrin am Beispiel der Internetplattform des Predigers Ibrahim Abou Nagie*. Heimerzheim.
- Al-Almani, N. (2012, 20 Mayıs). *Eine Warnung vor dem irreführenden Unheilstifter- Abu Usama*. <https://www.youtube.com/watch?v=0Gi9YYg8F4Q>
- Aslan, Ednan, Ersan, Evrim ve Hämmerle, Maximilian (2018). *Islamistische Radikalisierung, Biografische Verläufe im Kontext der religiösen Sozialisation und des radikalen Milieu*. Wiesbaden: Springer Verlag.
- Baehr, Dirk (2012). Salafistische Propaganda im Internet. *Magdeburger Journal zur Sicherheitsforschung*, 2: 236-269.
- Biene, Janusz, Daase, Christopher, Junk, Julian ve Müller, Harald (2016). *Salafismus und Dschihadismus in Deutschland: Ursachen, Dynamiken, Handlungsempfehlungen*. Frankfurt: Campus Verlag.
- Böttcher, Annabelle, (2013). Ibn Taymiyya and Ibn Qayyim al-Jawziyya as Changing Salafi Icons. *Islamic Theology, Philosophy and Law: Debating Ibn Taymiyya and Ibn Qayyim al-Jawziyya*, (Editör: Birgit, Krawietz ve Georges, Tamer). Berlin: De Gruyter.
- Bruk, Selam (2015). *Missionarischer Islam auf YouTube*. Norderstadt: Books on Demand.
- Bundesamt für Verfassungsschutz. (2016, 11 Kasım). *Verbot der salafistischen Vereinigung Die Wahre Religion (DWR) alias LIES! Stiftung durch den Bundesminister des Innern am 15. November 2016*. <https://www.verfassungsschutz.de/de/aktuelles/meldungen/me-20161115-verbot-dwr-lies>.
- Casinterface (2008, 29 Aralık). *Mein Weg zum Islam Ibrahim Abou-Nagie*. <https://www.youtube.com/watch?v=rmmEHMeY8D8>
- Csef, Herbert (2017). Salafismus - eine extreme islamische Ideologie des 21. Jahrhunderts. *Internationale Zeitschrift für Philosophie und Psychosomatik*, 1: 1-11.
- Dantschke, Claudia (2014). *Lass euch nicht radikalieren. Salafismus in Deutschland*. (Editör: Schneiders, Thorsten Gerald), Bielefeld: Transkript Verlag.
- Dantschke, Claudia (2015). *Radikalisierung von Jugendlichen durch salafistische Strömungen in Deutschland, Handlungsempfehlungen zur Auseinandersetzung mit islamistischem Extremismus und Islamfeindlichkeit*. (Editör: Molthagen, Dietmar), Berlin: Friedrich Ebert Stiftung.
- Der Blackpuma (2012, 16 Haziran). *Eskalierte Demo in Solingen: Salafisten und ProNRW*. <https://www.youtube.com/watch?v=8EBZRsB1cXE>.
- Der Wahrheitsgehalt (2012, 30 Mayıs). *Die Strategie der Salafisten - Islam in Deutschland*. <https://www.youtube.com/watch?v=PZKm3tX0qi0>
- Deutsche Welle (2012, 8 Ekim). *Almanya'da Selefi Alarmı*. <https://www.dw.com/tr/almanyaada-selefi-alarm%C4%B1/a-16292184>.

- Die Wahrheit (2012, 23 Mayıs). Das vollständige Interview mit dem DWR Team ZDF Abu Dujana Ibrahim Abou Nagie. <https://www.youtube.com/watch?v=U7HRgDsGV6U>.
- Evra Christ klärt auf (2015, 21 Nisan). *Kommen Christen in die Hölle*. <https://www.youtube.com/watch?v=k9iffbVj9Fg>
- Grande, Hanna ve Hirschmann, Kai (2016). *Dschihadismus: Prozesse der Radikalisierung in Deutschland*. Berlin: Berliner Wissenschafts Verlag.
- Hasche, Thorsten (2016). Islamismus in der Republik Deutschland. *Extremismusforschung: Handbuch für Wissenschaft und Praxis*. (Editörler: Jesse, Eckhard ve Mannewitz, Tom), Baden-Baden: Nomos Verlag.
- Ibkvideo. (2009, 10 Mayıs). *Abu Adam in der Türkei*. <https://www.youtube.com/watch?v=9wmHXE-G8yY>.
- Kölner Stadt Anzeiger. (2015, 15 Aralık). *Terrorverdacht Bundesanwaltschaft verhaftet Salafistenprediger Sven Lau*. <https://www.ksta.de/politik/salafist-sote-sven-lau-festgenommen-23380656>.
- Ministerium, für Inneres und Kommunales des Landes Nordrhein-Westfalen (2015). *Extremistischer Salafismus als Jugendkultur Sprache, Symbole und Style*. Düsseldorf: Jva Druck Medien.
- Muslim (2011, 22 Temmuz). *Die Pflicht, die Menschen zum Islam einzuladen (Dawa)*. <https://www.youtube.com/watch?v=3doch5oK-is>.
- MuslimTube2010 (2011, 27 Mart). Die Grosdemo der Islamhasser an Mönchengladbach. <https://www.youtube.com/watch?v=FlrW1Paic8U>
- Quoshop (2012, 16 Mayıs). *Die Salafisten kommen*. <https://www.youtube.com/watch?v=89HuiMtWJ94>
- Rp Online. (2010, 30 Eylül). *Islamschule zieht nicht nach Gladbach*. https://rp-online.de/nrw/staedte/moenchengladbach/islamschule-zieht-nicht-nach-gladbach_aid-12469947.
- RP Online. (2017, 26 Temmuz). *Sven Lau muss für fünffeinhalb Jahre in Haft*. <https://www.youtube.com/watch?v=r6iQF2JQCUo>.
- SahabeTv4 (2015, 13 Ocak). Wahre Worte über die Hukaam. <http://www.youtube.com/watch?v=Lb3WYcjEhTc>.
- SahabeTv4 (2015, 16 Mart). *Vergibt Allah Zina (Unzucht) - Ibrahim Abu Nagie*. <https://www.youtube.com/watch?v=fu9Bt3NFy54>.
- Schmidt, Wolf (2012). *Jung, deutsch, Taliban*. Berlin: Ch. Links Verlag.
- Spiegel (2011, 21 Nisan). *Islamistischer Prediger muss Deutschland verlassen*. <https://www.spiegel.de/politik/deutschland/auftritt-in-frankfurt-islamistischer-prediger-muss-deutschland-verlassen-a-758369.html>.
- Steinberg, Guido (2012). Wer sind die Salafisten? Zum Umgang mit einer schnell wachsenden und sich politisierenden Bewegung. *Stiftung Wissenschaft und Politik SWP-Aktuell*, 28: 1-8.
- Templerordenhf (2012, 15 Aralık). *Salafist Mohamed Mahmoud*. <https://www.youtube.com/watch?v=WmLURxDWLCo>.
- Topal, M. (2014, 21 Aralık). *Bir Hidayet Öyküsü - Hamza*. https://www.youtube.com/watch?v=6ee_ax1gubw.
- Vogel, P. (2012, 7 Kasım). *Street Dawah; Der Weg der Salaf*. https://www.youtube.com/watch?v=2f_4uY6twAI.
- Vogel, P. (2014, 24 Şubat). *Pierre Vogel: Voll die Dawah in Duisburg*. <https://www.youtube.com/watch?v=CBu4pVjVupk>.
- Vogel, P. (2014, 26 Mart). *Ibrahim Abou Nagie in Mannheim*. <https://www.youtube.com/watch?v=T-LF3Rnt9vk>.
- Walidfrom (2007, 4 Temmuz). *Mein Weg zum Islam*. <https://www.youtube.com/watch?v=rpfHcKgFd0M>
- Welt am Sonntag (2016, 18 Kasım). *Von Ibrahim Abou Nagie fehlt jede Spur*. <https://www.welt.de/politik/ausland/article159586474/Von-Ibrahim-Abou-Nagie-fehlt-jede-Spur.html>.
- Wiedl, Nina (2014). Geschichte des Salafismus in Deutschland. *Salafismus*, (Editörler: Said, Behnam Said ve Fouad, Hazim). Bonn: BPB.
- Wiedl, Nina (2017). *Zeitgenössische Rufe zum Islam: Salafistische Da'wa in Deutschland 2002-2011*. Baden-Baden: Nomos Verlag.
- Wiedl, Nina ve Becker, Carmen (2014). Populäre Prediger im deutschen Salafismus. *Salafismus in Deutschland*, (Editör: Schneiders, Thorsten Gerald), Bielefeld: Transkript Verlag.